

Till arbetspensionsanstalterna

AVDRAG FÖR PENSIONS FÖRSÄKRINGS PREMIE

Republikens president stadfäste 30.12.1992 den nya inkomstskattelagen (1535/92). Lagen trädde i kraft i början av 1993. Lagen innebär en ändring av de stadganden om pensionsförsäkringspremiernas avdragbarhet som ingått i den upphävda lagen om skatt på inkomst och förmögenhet.

Enligt inkomstskattelagen görs avdrag för pensionsförsäkringspremier från den försäkrades förvärvsinkomst vid både stats- och kommunalbeskattningen.

1

Den försäkrades egna avgifter

Lagstadgade pensionsförsäkringspremier

De lagstadgade pensionsförsäkringspremierna kommer också efter 1993 att vara helt avdragbara.

Helt avdragbara är arbetstagares pensionsavgift, som är en lagstadgad pensionsförsäkringspremie, och arbetslöshetsförsäkringspremien.

Obegränsat avdragbara är också försäkringspremier som den försäkrade betalat för registrerad tilläggsförmån. Företagare och lantbruksföretagare får dra av försäkringspremierna enligt företagarpensionslagarna för frivillig grund- och tilläggs pensionsförsäkring.

Premierna för kollektiv försäkring

I likhet med de lagstadgade pensionsförsäkringspremierna är sådana premier som betalats för i pensionsstiftelse eller pensionskassa kollektivt anordnat tilläggs pensions skydd också helt avdragbara.

Också premierna för i försäkringsbolag anordnat kollektivt tilläggs pensions skydd är helt avdragbara om tilläggs pensions förmånerna högst motsvarar förmånerna för det registrerade tilläggs pensions skyddet.

LA/M-L Seppälä

7.1.1993

Frivilliga pensionsförsäkringspremier

Ändringarna beträffande pensionsförsäkringspremierna gäller således i regel de frivilliga premierna. År 1993 kommer maximibeloppet för avdragen inte längre att för nya försäkringar beräknas på förvärvsinkomsten.

De frivilliga pensionsförsäkringspremierna skall vara avdragbara upp till 50 000 mark. Då förutsätts att den frivilliga pensionsförsäkringen tillsammans med den försäkrades övriga pensionsskydd inte överskrider 66 % av den försäkrades pensionsgrundande lön och att man inte kommit överens om en lägre pensionsålder än 58 år.

Om man likväl har kommit överens om en lägre pensionsålder än 65 år, reduceras procentgränsen med 3,3 procentenheter för varje påbörjat år under vilket pensionsåldern är lägre än så. Om man kommit överens om att pensionsåldern för den frivilliga pensionsförsäkringen är t.ex. 60 år, är procentgränsen $66 - (5 \times 3,3) = 49,5$ %. Den frivilliga pensionen får således då inte tillsammans med den lagstadgade pensionen vara större än 49,5 % av den pensionsgrundande lönen när pensionen börjar.

Den pensionsgrundande lönen skall beräknas på samma sätt som den skulle beräknas för pensionen om den försäkrade hade blivit arbetsoförmögen det året då försäkringen tecknats. För företagare och lantbruksföretagare skall som pensionsgrundande lön användas den senast fastställda arbetsinkomsten.

I vissa situationer får försäkringspremierna likväl dras av helt fastän den ovan nämnda 60 procent gränsen överskrids. Då förutsätts att den pension som grundar sig på den frivilliga försäkringen tillsammans med den försäkrades övriga pensioner inte överskrider 66 procent av markbeloppet enligt 8 § 2 mom. APL, dvs. av det markbelopp efter vilket folkpensionens basdel börjar inverka vid samordningen (år 1993 $66 \% \times 6.965,97 \text{ mk/mån} = 4.597,54 \text{ mk/mån}$).

Till den del som dessa villkor inte uppfylls och premierna således inte helt får dras av, får den försäkrade ännu dra av 60 procent av premierna, men högst 30 000 mark. Det bör dock märkas att frivilliga pensionsförsäkringspremier allt som allt får dras av högst 50 000 mark.

Av premierna skall 60 procent vara avdragbara, likväl högst 30 000 mark. Detta avdrag får den försäkrade sig automatiskt till godo om han fogar kvittona

LA/M-L Seppälä

7.1.1993

för pensionsförsäkringspremierna till sin skattede-
klaration som tidigare.

Utredning över det sammanlagda pensionsskyddet

Om den försäkrade kräver att han helt skall få dra av de frivilliga pensionspremierna, skall han till skattedeklarationen foga en utredning över sitt sammanlagda pensionsskydd. Utredningen görs i det försäkringsbolag där den frivilliga försäkringen tecknas.

För utredningen inhämtar försäkringsbolaget uppgifter om den privata och den offentliga sektorns pensioner. Av folkpensionen beaktas endast basdelen och tilläggsdelen i det sammanlagda pensionsskyddet.

PSC lämnar uppgifter

Pensionsskyddscentralen lämnar antingen till arbets-
tagaren eller till försäkringsbolaget uppgifter om den försäkrades lagstadgade pensionsskydd för den privata sektorns del. För att PSC skall kunna lämna dessa uppgifter till försäkringsbolaget, skall bolaget till PSC sända en fullmakt av den försäkrade varav det skall framgå till vem och vilka uppgifter som kan lämnas.

2

Arbetsgivarens pensionsförsäkringspremier

Om försäkringspremierna för försäkring som den försäkrade tecknat själv kan dras av utan någon procentmässig begränsning till 50 000 mark i året, får arbetsgivaren dra av försäkringspremierna till fullt belopp utan någon övre gräns, och de räknas inte som inkomst för den försäkrade.

Om den försäkrade kan dra av försäkringspremierna till 60 procent upp till 30 000 mark, får arbetsgivaren dra av premierna utan begränsning, men premierna räknas som inkomst för den försäkrade. Han får dra av samma belopp i beskattningen som om han själv tecknat försäkringen.

3

Ikraftträdande

Stadgandena tillämpas första gången vid beskattningen år 1993.

Premierna för en frivillig pensionsförsäkring som tecknats före den 1 oktober 1992 är likväl avdragbara till 50 000 mark per år utan särskild utredning, om premiebeloppet utgör högst 10 procent av den skattskyldiges förvärvsinkomst.

LA/M-L Seppälä

7.1.1993

Om premiebeloppet utgör över 10 procent av den försäkrades förvärvsinkomster, får försäkringspremierna dras av på ovan nämnt sätt antingen helt eller till 60 procent. Försäkringspremier får dras av till högst 50 000 mark.

En pensionsförsäkring anses ha tecknats först när premier enligt försäkringsavtalet börjat betalas.

4

Noggrannare anvisningar

Skattestyrelsen kommer att lämna anvisningar om pensionsförsäkringspremiernas avdragbarhet.

PENSIONSSKYDDSCENTRALEN

Seppo Pietiläinen
Helena Tapio

BILAGOR

68 §, 96 § och 143 § inkomstskattelagen (1535/92)

Förvärvsinkomst är även förtäckt dividend som avses i 57 § beskattningsslagen.

63 §

Värdet av leveransarbete

Skattepliktig förvärvsinkomst är värdet av det arbete som en skattskyldig eller dennes make, den skattskyldiges hemmavarande barn som före skatteåret fyllt 14 år och en delägare i ett dödsbo eller i en beskattningssammanslutning eller en medlem av hans familj under skatteåret har utfört genom att i samband med leveransförsäljning från gårdsbruksenhetens skog eller annan därmed jämförbar försäljning upparbeta eller transportera virke (*leveransarbete*).

Leveransarbetet skall uppskattas i pengar till det belopp som för detta arbete skulle ha betalats i lön till en anställd.

Värdet av leveransarbetet anses likvärd utgöra skattepliktig inkomst endast till den del den virkesmängd som de ovan nämnda personerna har upparbetat eller transporterat sammanlagt överstiger 125 kubikmeter.

Den del av leveransarbetet som är skattepliktig skall fördelas såsom förvärvsinkomst mellan de personer som avses i 1 mom., i förhållande till deras arbetsinsatser.

Vissa inkomster som hänför sig till löneinkomst eller är jämförbara därmed

64 §

Naturaförmåner

Naturaförmåner som erhållits av arbetsgivaren är skattepliktig förvärvsinkomst för den skattskyldige och skall uppskattas till gängse värde enligt vad skattestyrelsen årligen närmare bestämmer.

65 §

Inkomst från personalfonder

Från personalfonder erhållna fondandelar och överskott är skattepliktig förvärvsinkomst.

66 §

Aktieemission på grundval av arbetsförhållande

Som förvärvsinkomst anses rätten att på grundval av ett arbetsförhållande teckna aktier

eller andelar i ett företag till lägre pris än det gängse. Förmånen är skattepliktig till den del nedsättningen på aktiens eller andelens pris överstiger 10 procent av aktiens eller andelens gängse pris. Om förmånen inte kan utnyttjas av en majoritet av de anställda, är nedsättningens belopp i sin helhet skattepliktig inkomst.

Det gängse priset på en offentligt noterad aktie eller andel är det genomsnittliga pris som har räknats ut för kalendermånaden före emissionsbeslutet. Om det genomsnittliga priset på en offentligt noterad aktie under den kalendermånad som följer efter den första noteringen är lägre än det ovan angivna priset, skall skatteplikten för förmånen och dennas värde bestämmas på grundval av det lägre värdet.

Skattepliktig förvärvsinkomst utgör också rätten att på grundval av ett konvertibelt skuldebrev eller en optionsrätt teckna aktier och andelar i arbetsgivarföretaget, till den del det betalda priset är lägre än värdepapperets gängse värde vid emissionen av lånet. Om en i samband med konvertibla skuldebrev eller optionslånearrangemang använd akties eller andels värde inte kan bestämmas enligt det värde som den har vid den nämnda tidpunkten, bestäms skatteplikten för förmånen enligt den tidpunkt då aktien eller andelen tecknades.

67 §

Anställningslån

Såsom skattepliktig förvärvsinkomst betraktas ränteförmåner i samband med lån som erhållits på grundval av anställning, till den del den årliga räntan på lånet är lägre än Finlands Banks grundränta ökad med en procentenhet.

68 §

Av arbetsgivaren betalda försäkringspremier

Av arbetsgivaren betalda försäkringspremier för en arbetstagares sparlivförsäkring är skattepliktig förvärvsinkomst för den försäkrade.

Som skattepliktig förvärvsinkomst betraktas också av arbetsgivaren betalda premier för individuell frivillig pensionsförsäkring, till den del de inte vore avdragbara om den skattskyldige själv hade betalt premierna eller 60 procent av dem vore avdragbara. Premierna för en sådan försäkring utgör dock inte skattepliktig inkomst för arbetstagaren, om de är begränsat avdragbara enligt 8 § 2 mom. lagen om beskattning av inkomst av näringsverksamhet. De

skall inte heller anses som skattepliktig inkomst för arbetstagaren enbart på den grunden att en försäkring som arbetsgivaren har tecknat skall betalas i ett för allt.

69 §

Sedvanlig personalförmån

Som skattepliktig inkomst anses inte, om inte något annat följer av vad som stadgas ovan, sedvanliga och skäliga förmåner som anställda och personer som får pension för tidigare anställning hos arbetsgivaren erhåller av denne och som utgörs av

1) hälsovård som arbetsgivaren ordnar, dock med undantag av sådana ersättningar för kostnader för hälsovård och sjukdom som arbetsgivaren betalar till arbetstagaren,

2) personalrabatt på de varor och tjänster som arbetsgivaren producerar eller saluför,

3) gåvor på bemarkedagar och andra mindre gåvor i annan form än pengar eller därmed jämförbara prestationer,

4) rekreations- eller hobbyverksamhet som arbetsgivaren ordnar,

5) gemensam transport som arbetsgivaren ordnar mellan bostaden och arbetsplatsen.

Som skattepliktig inkomst betraktas inte heller sådana inom branschen sedvanliga och skäliga förmåner som skattskyldiga vilka är anställda hos trafikidkare eller uppbär pension på basis av en sådan anställning får av arbetsgivaren i form av fri- eller rabattbiljetter för resor.

70 §

Riksdagsmans kostnadsersättning och reserätt

Skattepliktig inkomst är inte skäliga ersättningar för täckande av särskilda kostnader och den ökning av levnadskostnaderna som skötseln av ett riksdagsmannauppsdrag medför.

Såsom i 1 mom. nämnd skälig ersättning betraktas talmannens anslag enligt lagen om riksdagsmannaarvode (328/47) och, om inte något annat visas, 80 procent av en riksdagsmans kostnadsersättning.

Skattepliktig inkomst är inte rätten till gratis resor i samband med skötseln av ett riksdagsmannauppsdrag.

Resekostnadsersättningar

71 §

Skattefria resekostnadsersättningar

Skattepliktig inkomst är inte kostnadsersätt-

ningar för resor, dagtraktamenten, måltidsersättningar och logiersättningar som arbetsgivaren har betalt för arbetsresor.

I branscher där arbetstagaren ofta måste byta arbetsställe på grund av att det för branschen typiska arbetet är kortvarigt anses av resekostnadsersättningarna för de dagliga resorna mellan bostaden och det särskilda arbetsstället endast kostnadsersättningen för själva resan vara skattefri inkomst, i det fall att den skattskyldige inte har någon egentlig arbetsplats. Om arbetstagaren dock inte har tillfälle att utnyttja av arbetsgivaren ordnad arbetsplatsbespisning på ett särskilt arbetsställe eller i dess omedelbara närhet, anses det enligt vad skattestyrelsen årligen närmare bestämmer att dessutom också i resekostnadsersättningarna för dagliga resor mellan bostaden och ett särskilt arbetsställe ingående måltidsersättning skall vara skattefri.

72 §

Arbetsresa

Med arbetsresa avses en resa som en skattskyldig tillfälligt företar till ett särskilt arbetsställe för att utföra arbetsuppgifter.

Inom branscher där arbetstagaren ofta måste byta arbetsställe på grund av att det för branschen typiska arbetet är kortvarigt skall också de dagliga resorna mellan bostaden och ett särskilt arbetsställe betraktas som arbetsresa, under förutsättning att den skattskyldige inte har någon egentlig arbetsplats.

Som arbetsresa betraktas inte resa mellan den skattskyldiges bostad och den egentliga arbetsplatsen och inte heller veckosluts- och liknande resor som under pågående arbetskommandering har företagits mellan bostaden och det särskilda arbetsstället.

73 §

Grunderna för och beloppet av skattefria ersättningar

Skattestyrelsen meddelar årligen på förhand närmare föreskrifter om grunderna för och beloppen av skattefria ersättningar, efter att ha berett kostnadsersättningsdelegationen tillfälle att bli hörd. Närmare stadganden om delegationen utfärdas genom förordning.

Skattestyrelsen fastställer beloppen av skattefria dagtraktamenten och måltidsersättningar som arbetsgivaren betalar för arbetsre-

ter för förvärvande eller bibehållande av denna löneinkomst (*skogsarbetaravdrag*).

95 §

Avdrag för inkomstens förvärvande

Den skattskyldige får från sin löneinkomst dra av

1) såsom avdrag för inkomstens förvärvande tre procent av löneinkomstens belopp, dock högst 2 100 mark,

2) medlemsavgifter till arbetsmarknadsorganisationer och avgifter till arbetslöshetskassor,

3) kostnader för resor mellan bostaden och arbetsplatsen, till den del de enligt 93 § är avdragbara,

4) andra än i 2 och 3 punkten nämnda utgifter för förvärvande eller bibehållande av löneinkomst dock endast till den del deras sammanlagda belopp överstiger avdraget för inkomstens förvärvande.

Den skattskyldige får med undantag av avdraget för inkomstens förvärvande inte dra av utgifter för förvärvande eller bibehållande av sjoarbetsinkomst.

Avdrag från nettoförvärvsinkomsten vid stats- och kommunalbeskattningen

96 §

Avdrag för pensionsförsäkringspremie

Den skattskyldige har rätt att från sin förvärvsinkomst dra av arbetstagares lagstadgade pensionspremie och lagstadgad arbetslöshetsförsäkringspremie, de premier som han betalt för sig och sin makes obligatoriska eller lagstadgade pensionsförsäkring samt premierna för sådant registrerat eller genom en pensionsfond eller i pensionskassa kollektivt ordnat tilläggspensionsskydd som ansluter sig till pension. Även premierna för tilläggspensionsskydd som ordnats kollektivt i ett försäkringsbolag är helt avdragbara förutsatt att det så ordnade tilläggspensionsskyddet i fråga och förmånerna motsvarar högst det registrerade tilläggspensionsskyddet.

Dessutom har den skattskyldige rätt att upp till 50 000 mark om året från sina eller makens inkomster dra av premierna för annan frivillig pensionsförsäkring än sådan som avses i 1 mom., om

1) den på försäkringen grundade pensionen börjar betalas ut såsom ålderspension tidigast då den försäkrade har fyllt 58 år,

2) den på försäkringen grundade pensionen tillsammans med de pensioner som grundar sig på den försäkrades övriga obligatoriska och frivilliga pensionsskydd utgör högst 66 procent av den inkomst på basis av vilken den försäkrades lagstadgade pension skulle beräknas i det fall att han blivit arbetsförmögen det år då försäkringen tecknades.

Om pensionen enligt försäkringsavtalet börjar löpa innan pensionstagaren fyllt 65 år, skall den procentandel som avses i 2 mom. 2 punkten minskas med 3,3 procentenheter för varje begynnande år varmed pensionsåldern underskrider 65 år.

Premierna för frivillig pensionsförsäkring är enligt 2 mom. avdragbara också i det fall att den i 2 mom. 2 punkten eller i 3 mom. angivna procentgränsen överskrider, om

1) den på den frivilliga försäkringen grundade pensionerna tillsammans med de övriga pensionerna blir högst lika stor som den pension som uträknats enligt det belopp som anges i 8 § 2 mom. lagen om pension för arbetstagare,

2) den pension som grundar sig på den försäkrades frivilliga försäkring enligt lagen om pension för företagare (468/69) eller lagen om pension för lantbruksföretagare tillsammans med hans övriga pensioner uppgår till högst det maximala tilläggspensionsskydd som har beräknats enligt 11 § 1 mom. i någondera av dessa lagar.

Till den del en frivillig pensionsförsäkring inte uppfyller villkoren i 1—4 mom. har den skattskyldige rätt att dra av 60 procent av premierna, dock högst 30 000 mark om året. Samma avdragsrätt gäller premier som arbetsgivaren har betalt och som enligt 68 § räknas som hans inkomst. Premierna för pension som betalas i ett för allt och för folkpensionsförsäkring är inte alls avdragbara. En förutsättning för att premierna för en försäkring för den skattskyldige eller hans make skall vara avdragbara är dessutom att premierna för samma försäkring inte har dragits av från inkomsten av näringsverksamhet eller jordbruk.

Som frivillig pensionsförsäkring anses ålders- och familjepensionsförsäkring samt därtill ansluten invalid- och arbetslöshetspensionsförsäkring om därpå grundad pension skall betalas periodiskt varje halvår eller med kortare mel-

lanrum under den försäkrades eller förmånstagarrens återstående livstid eller under minst två år. Vid tillämpningen av denna paragraf beaktas av folkpensionen endast basdelen och tilläggsdelen.

97 §

Avdrag för sjöarbetsinkomst

Vid stats- och kommunalbeskattningen beviljas under de förutsättningar om vilka stadgas nedan sådana allmänt skattskyldiga som erhåller sjöarbetsinkomst enligt 74 § avdrag för sjöarbetsinkomst från nettoförvärvsinkomsten.

Det avdrag för sjöarbetsinkomst som vid statsbeskattningen beviljas utgör 18 procent av det sammanlagda beloppet av sjöarbetsinkomsten, dock högst 39 500 mark.

Det avdrag för sjöarbetsinkomst som vid kommunalbeskattningen beviljas utgör 30 procent av det sammanlagda beloppet av sjöarbetsinkomsten, dock högst 67 500 mark.

Utan hinder av 3 mom. höjs avdraget för sjöarbetsinkomst vid kommunalbeskattningen med 1 000 mark för varje hel kalendermånad under vilken fartyget inte anlöper finsk hamn eller annars rör sig inom finskt territorium, om den skattskyldige då arbetar på fartyget. Vid utgången av en tidsperiod som berättigar till förhöjning beviljas dock denna även för del av en kalendermånad.

98 §

Avdrag för nedsatt skattebetalningsförmåga

Har en under skatteåret i Finland bosatt persons skattebetalningsförmåga med beaktande av de inkomster och den förmögenhet som står till hans och hans familjs förfogande, av någon särskild orsak, såsom försörjningsplikt, arbetslöshet eller sjukdom, nedgått väsentligt, avdras från nettoförvärvsinkomsten ett skäligt belopp, dock inte mera än 8 000 mark. Avdraget beviljas i hela tusental mark.

På basis av kostnader som enbart beror på sjukdom kan den skattskyldiges skattebetalningsförmåga anses ha blivit väsentligt nedsatt endast om det totala beloppet av den skattskyldiges och hans familjs sjukdomskostnader under skatteåret uppgår till minst 4 000 mark och samtidigt utgör minst 10 procent av den skattskyldiges sammanlagda nettokapital- och

nettoförvärvsinkomster. Som familjemedlemmar betraktas den skattskyldiges make och minderåriga barn.

Avdrag från nettoförvärvsinkomsten vid statsbeskattningen

99 §

Barnavårdsavdrag vid statsbeskattningen

Vid statsbeskattningen har den skattskyldige eller makarna tillsammans rätt att från sin nettoförvärvsinkomst dra av 8 400 mark, om den skattskyldige eller makarna under skatteåret har försörjt ett barn som har fyllt minst 3 men högst 7 år.

100 §

Pensionsinkomstavdrag vid statsbeskattningen

Vid statsbeskattningen görs från den skattskyldiges förvärvsinkomst ett pensionsinkomst-avdrag.

Fullt pensionsinkomstavdrag räknas ut så att från full folkpension, som har multiplicerats med talet 2,22 dras av den minsta beskattningsbara inkomsten enligt den progressiva inkomstskatteskalan, varefter återstoden avrundas till följande fulla hundramarksbelopp.

Pensionsinkomstavdraget kan dock inte vara större än pensionsinkomsten. Om den skattskyldiges nettoförvärvsinkomst är större än fullt pensionsinkomstavdrag, minskas avdraget med 70 procent av det belopp varmed nettoförvärvsinkomsten överstiger det fulla pensionsinkomstavdraget.

Då fullt pensionsinkomstavdrag vid statsbeskattningen räknas ut, anses som full folkpension vad som under skatteåret sammanlagt har betalats till en ensamstående i form av folkpensionens basdel och tilläggsdel till fullt belopp i den första kommungruppen.

Avdrag från nettoförvärvsinkomsten vid kommunalbeskattningen

101 §

Pensionsinkomstavdrag vid kommunalbeskattningen

Vid kommunalbeskattningen skall från den skattskyldiges nettoförvärvsinkomst göras ett pensionsinkomstavdrag.

slutförts yrkar på detta. På den skattskyldiges skogsbruksinkomst skall under de nämnda åren inte tillämpas denna lags stadganden om beskattning av kapitalinkomst av skogsbruk. Om skogsägandet är fördelat mellan flera skattskyldiga, skall beskattning av skogsbrukets nettoinkomst tillämpas endast om de gemensamt yrkar på det.

Om skogen har bytt ägare under 1993, får yrkande som nämns i 1 mom. framställas av den skattskyldige som ägde skogen den 31 december 1993. Den föregående ägaren beskattas för skog som han har sålt så som den nye ägaren.

I det fall att skog som skall beskattas enligt inkomstskattelagen för gårdsbruk 1994—2005 överläts mot vederlag till en person som inte ägt skog tidigare skall den nye ägaren beskattas för kapitalinkomst av skogsbruk enligt denna lag. Har skogen erhållits genom arv, gåva eller testamente eller genom något annat vederlagsfritt fång den 1 januari 1994 eller därefter, skall en fysisk person, ett dödsbo och en av en person eller ett dödsbo bildad beskattningssammanslutning beskattas enligt inkomstskattelagen för gårdsbruk i det fall att denna har tillämpats på den tidigare ägarens beskattning. Om en skattskyldig som äger skog blir ägare till en tilläggsareal, skall på beskattningen av hela skogen dock tillämpas samma stadganden som på den tidigare ägda skogen.

Skogsavdrag beviljas endast från sådan kapitalinkomst av skogsbruk som härrör från skog som har förvärvats mot vederlag efter att denna lag trätt i kraft.

En skattskyldig som beskattas för kapitalinkomst av skogsbruk enligt denna lag får enligt 115 § dra av de icke avskrivna anskaffningsutgifterna för byggande av skogsväg och skogsdikning som har slutförts 1991 eller därefter.

Såsom en enligt denna lag för kapitalinkomst av skogsbruk beskattad skattskyldigs anskaffningsutgift för sådana före ikraftträdandet inom skogsbruk använda maskiner, redskap, byggnader och övriga nyttigheter, som inte har kunnat hänföras till jordbruk eller näringsverksamhet anses deras gängse värde det år denna lag träder i kraft.

Skattepliktig kapitalinkomst av skogsbruk vid beskattningen för 1993 är inte inkomst som före den 1 april 1993 har erhållits för virke som har sålts med ett köpebrev som upprättats före ikraftträdandet. Detta moment tillämpas också på samfällid skog.

141 §

Överlåtelseavtal som ingåtts före 1993

Vid beskattningen av vinster på köp och överlåtelser som skett innan denna lag trätt i kraft skall tillämpas de stadganden om tillfällig försäljningsvinst och vinst av egendomsöverlåtelse som gällde därförinnan.

142 §

Övergångsperiod för resekostnadsersättningar

Med avvikelse från 73 § skall vid fastställandet av inrikes dagtraktamente, från de sammanlagda resekostnader som statens arbetsmarknadsverk räknat ut, såsom andelen inbesparade levnadskostnader dras av 5 procent vid beskattningen för 1993, 7,5 procent vid beskattningen för 1994, 10 procent vid beskattningen för 1995 och 12,5 procent vid beskattningen för 1996.

143 §

Vissa övergångsstadganden

På skatteplikten för och uträkningen av det skattepliktiga beloppet av en försäkringsutbetalning som grundar sig på en försäkring som tagits före 1989 eller ett försäkringsfall som inträffat före 1989 skall tillämpas 163 och 163 a §§ i den lag om skatt på inkomst och förmögenhet som gällde före denna lag. En skattepliktig försäkringsutbetalning som grundar sig på en sådan försäkring och erhållits sedan denna lag trätt i kraft utgör kapitalinkomst enligt denna lag.

Utan hinder av 163 § 1 mom. lagen om skatt på inkomst och förmögenhet är också avkastningen av en livförsäkring som varit i kraft minst 5 år i sin helhet skattepliktig kapitalinkomst till den del den har uppkommit efter 1988.

Vad som stadgas i 164 och 166 §§ i den lag om skatt på inkomst och förmögenhet som gällde före denna lag skall tillämpas på inkomster som avses i de nämnda lagrummen också i det fall att de erhållits efter att denna lag trätt i kraft.

En skattskyldig har enligt 167 § i den lag om skatt på inkomst och förmögenhet som gällde innan denna lag träder i kraft rätt till invalidavdrag på basis av en invaliditetsgrad som är lägre än 30 procent.

Premierna för en frivillig pensionsförsäkring som har tecknats före den 1 oktober 1992 är

avdragbara upp till 50 000 mark om året även då det inte har visats att villkoren enligt 96 § 2 och 4 mom. är uppfyllda, om premierna uppgår till högst 10 procent av den skattskyldiges nettoförvärvsinkomst under skatteåret. En pensionsförsäkring anses ha blivit tecknad först när försäkringspremier enligt försäkringsavtalet har börjat betalas.

Med avvikelse från 58 § har en skattskyldig rätt att vid beskattningen för 1993 och 1994 också dra av räntor på andra skulder än bostadsskulder, studieskulder eller skulder för inkomstens förvärvande. Räntor på dessa skulder dras därvid av före andra räntor. Den andel av underskottsgottgörelse som beviljas på grund av de sistnämnda får dock uppgå till högst 1 000 mark vid beskattningen för 1993 och högst 500 mark vid beskattningen för 1994, och de beaktas inte som förlust som hänför sig till kapitalinkomstslag. Räntor enligt 58 § 4 mom. eller räntor som hänför sig till skattefria inkomster kan inte alls dras av vid beskattningen för 1994 och 1995.

144 §

Extra ränteavdrag

Om en skattskyldig eller hans make vid utgången av 1992 haft bostads- eller studieskulder, skall från den skatt som fastställs för hans förvärvsinkomst göras ett extra ränteavdrag 1993—2002.

Det fulla beloppet av ett extra ränteavdrag motsvarar den procentuella andelen enligt tabellen nedan av de vid beskattningen för 1992 uppgivna avdragbara räntorna på bostadsskulden, upp till ett räntebelopp av 25 000 mark och för makar upp till 40 000 mark. Dessa maximala räntebelopp skall höjas med 5 000 mark om den skattskyldige eller makarna tillsammans har haft ett minderårigt barn att försörja, och med 10 000 mark om de haft två eller flera sådana barn.

avdragsår	andel av räntorna
1993	17,5 procent
1994	15,0 procent
1995	12,5 procent
1996	10,0 procent
1997	7,5 procent
1998—2002	5,0 procent

Extra ränteavdrag beviljas till fullt belopp, om den skattskyldiges vid statsbeskattningen

för 1993 beskattningsbara förvärvsinkomst uppgår till minst 160 000 mark. Om förvärvsinkomsten är mindre, utgör avdraget en procent av dess fulla belopp beräknat per varje begynnande belopp av ettusen sexhundra mark av den skattskyldiges förvärvsinkomst.

Har på den skattskyldige tillämpats vad denna lag stadgar om makar, skall avdraget beviljas den av makarna som för 1992 har deklarerat ett högre belopp avdragbara bostads- och studielåneräntor. Om de räntor som de har deklarerat är lika stora, beviljas avdraget den av makarna vars sammanlagda skatter och premier på förvärvsinkomst är högst. Makarna kan dock om de yrkar på detta innan beskattningen för 1993 har slutförts välja vilkendera maken skall beviljas avdraget.

Extra ränteavdrag beviljas inte på basis av räntor som har betalats före den tid för vilken de har beräknats. Oberoende av det deklarerade räntebeloppet anses bostads- och studielåneräntorna uppgå till minst 8 procent av det bostads- och studielånebelopp som den skattskyldige eller makarna hade vid utgången av 1992.

Extra ränteavdrag skall dras av från den skattskyldiges skatter innan underskottsgottgörelse sker enligt 132—134 §§.

145 §

Förvärvsinkomstavdrag vid kommunalbeskattningen

Vid kommunalbeskattningen för 1993 skall från den skattskyldiges nettoförvärvsinkomst före grundavdraget dras av 10 procent av den del som överstiger 20 000 mark av hans förvärvsinkomst, till vilken pensionsinkomst inte räknas. Avdragets maximibelopp är dock 2 000 mark. Om den skattskyldiges nettoförvärvsinkomst överstiger 60 000 mark, minskar avdraget med 10 procent för den del av nettoförvärvsinkomsten som överstiger 60 000 mark.

146 §

Bostadsavdrag under övergångsperioden

Om en skattskyldig före 1993 har beviljats bostadsavdrag som avses i 146 a eller 167 a §§ i den lag om skatt på inkomst och förmögenhet (1240/88) som gällde före denna lag och om dess belopp uträknat för skatteåret och multiplicerat med talet fyra vore större än beloppet av de avdragbara räntor som han deklarerat,